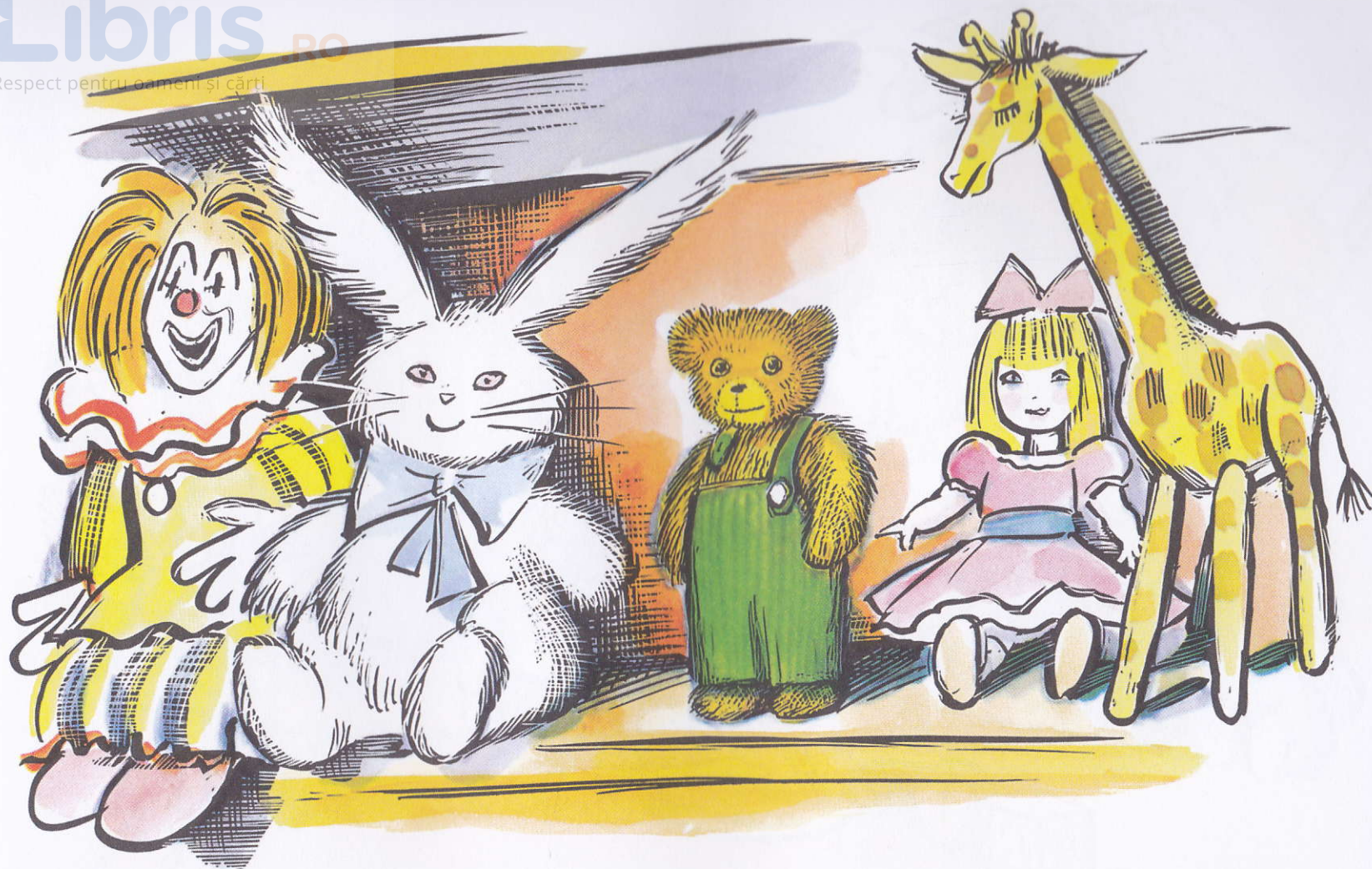

Don Freeman

NĂSTUREL

traducere de Andreea Demirgian

Trăia odată, la raionul de jucării al unui mare magazin, un urs pe nume Năsturel. Zi după zi aștepta, împreună cu alte jucării de pluș și o mulțime de păpuși, să vină cineva să-l ia acasă.

Magazinul era tot timpul plin de cumpărători care căutau tot felul de lucruri, dar nimeni nu părea interesat de un ursuleț maro cu salopetă verde.

Într-o dimineată, o fetiță se opri în fața raftului pe care stătea Năsturel și-l privi drept în ochișorii cei strălucitori.

— Mami, mami! zise fetița. Ia uite! E exact ursulețul pe care mi-l doream de atâta vreme.

— Poate altă dată, draga mea, oftă mama. Deja am cheltuit prea mult azi. Și apoi, nu vezi, e cam ponosit. Îi mai lipsește și-un nasture de la salopetă.

Năsturel se uită lung după ele cum pleacă și suspină foarte trist.